

Samme Side fig. meddeles endelig følgende Noter fra og til de amerikanske Gesandter i Kjøbenhavn vedrørende Øernes Overdragelse:

De forenede Staters Legation.

Kjøbenhavn, den 28de November 1892.

Hs. Excellence

John W. Foster.

Jeg er underhaanden bemyndiget til at meddele Dem, at nu vilde et Forslag fra de forenede Staters Regering om at genoplive Konventionen af 1867, hvorved man tilbød at afstaa Øerne St. Thomas og St. Jan til de forenede Stater finde gunstig Paaagtning hos den danske Regering, idet Meningen nemlig er, at den danske Regering nu, hvis det ønskes, vil afstaa disse Øer til de forenede Stater paa de samme Betingelser som Konventionen af 1867. De Omstændigheder, som jeg tror berettiger mig til at sende Dem denne Meddelelse, ere følgende:

Torsdag den 15de ds. besøgte jeg den danske Konseilspræsident og Finansminister Hr. Estrup for at tale med ham om Udlaanet af de islandske Bøger, der giver en Fremstilling af Amerikas Opdagelse ved Leif Anderson, og som jeg ved, De saa meget ønsker til Ministeriets Afdeling paa Verdensudstillingen i Chicago.

I Samtalens Løb kom nogle af de interessante Spørgsmaal, som have været forhandlede mellem de forenede Stater og Danmark, paa Tale og i Særdeleshed den ommeldte Traktat, i hvilken Hr. Estrup var særlig interesseret, da han paa den Tid, den var under Forhandling, var Medlem af det danske Ministerium, hvor han beklædte Posten som Indenrigsminister. Hr. Estrups Samtaler med Vestindiens Guvernør, Oberst Arendrup, hvorom jeg har givet en Indberetning i mit Nr. 47 af 17de Juli 1891, blev ogsaa berørt.

I Samtalens Løb sagde Hr. Estrup, at han nu vilde være villig til at overdrage disse Øer til de forenede Stater og antydede, at han vilde være villig til at gøre dette paa de Betingelser, man dengang var kommen overens om etc., og gav mig at forstaa, at Traktaten kunde blive genoplivet etc. Jeg svarede, at jeg ikke havde nogen Bemyndigelse fra min Regering til at afgive nogen som helst Erklæring i denne Sag, men at jeg vilde anse det for min Pligt at gøre Indberetning derom til min Regering, hvis jeg fik Underretning om, at den danske Regering var villig til at give Sagen en gunstig Overvejelse. Jeg forklarede dernæst, hvorledes Forholdene vare i Washington som Følge af den forestaaende Forandring i Administrationen og sagde, at det neppe var sandsynligt, hvorledes saa end Sagen maatte blive betragtet, at der kunde blive foretaget noget for Øjeblikket etc., men tilføjede, at der syntes at være en voksende Følelse i de forenede Stater af, at vi trængte til en Kul- og Forraads-Station for Flaaden i Vestindien etc.

Samtalen varede temmelig længe, idet Ministeren udførligt udviklede sin Opfattelse, hvoraf Hovedindholdet var, at samtidig med at disse Øer vilde være af uberegnelig Værdi for de forenede Stater, vilde det være bedre for Danmark at overdrage dem paa Betingelserne i Konventionen af 1867 etc. Jeg forlod ham, idet jeg i det væsentlige gav hans Opfattelse min Tilslutning, men erklærede, at jeg ikke havde nogen Bemyndigelse til at gøre noget Forslag eller endog blot nogen Henstilling, og at jeg ikke vilde anse det for min Pligt at skænke Sagen nogen Opmærksomhed, medmindre det viste sig, at den danske Regering var tilbøjelig til at give